

ODSTĄPIONY (3) *part praet pass pf*

Oba o jasne.

sg m N odstąpiony (1). ◇ pl G odstąpionych (1). ◇ A subst odstąpien(e) (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII w. s.v. odstąpić.

I. *W funkcji właściwej (2) :*

1. *Od którego się oddalono (1) :* Abscedens, Odstępuyący/ albo Odstąpiony Mącz 43d.

2. *Którego się prawnie zrzeczono (1) :* A iż téż to bywa/ że tutorowie [...] *recedunt nomine pupillorum a succefsione*, á tym ípofobem [...] *intromiísiieý w té dobra bronią: tedy [...] dekláruiemy: że tákiego káždého/ który bróni tákowych dóbr odstąpionych/ może áktor álbo kreditor pozwać pro complicitate do Grodu. SarnStat 582.*

II. *W funkcji czynnej: Który wylamał się ze wspólnoty państwowej (1) :* wybran Dáryus ná krolestwo Perfskie/ ktore potym fortunnie íprawował/ y krolestwá odstąpione zálieę pobrał. *BielKron 116.*

Cf **ODSTĄPIĆ**

MM